

Publicerad 2011-05-12 11:23 av miljas

Än är jag mindre än du

Det har blivit som
om din druckna vända
urskuldat frånvaron, försummelsen

Då ilska
ställs mot gråt
är det svårt att vara arg

Vad har jag att sätta emot din skam -
att jaga dig
som redan flyr, som alltid flytt?

Då från föräldraskap
nu från samvetskval

Du äger intet
medan jag funnit hela livet -
som hittat ut ur barnaårens snår

Jag saknar rätt till vredesmod
ty det är du
som är vilse nu

Du har min ömkan
Jag har förlåtit, flera gånger om -

men jag förmår ej
att bära din skuld,

mäktar ej dess tyngd -
hur gärna jag än
skulle vilja

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren miljas med Poeter.se id #33082 innehar upphovsrätten